

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2019

תלה"מ 19-08-22314 פלונית נ' פלוני

כב' השופטת אורית בן דור ליבל		בפני
פלונית ע"י ב"כ עו"ד ישראל קדמי	תובעת	
נגד		
פלוני	נתבע	

החלטה

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
1. לפני תביעה למזונות קטין שהגישה התובעת ביום 11.8.19.
2. בהחלטה מיום 3.11.19 קבע בית הדין הרבני האזורי בירושלים שהסמכות העניינית לדון במזונות הקטין קנויה לבית הדין משום שהתובע כרך אותה לתביעת הגירושין שהגיש כבר ביום 16.7.19, וקבע כדלקמן:
- "ביה"ד מבהיר שבסעיף 3 של חוק שיפוט בתי דין רבניים מבואר שאפשר לכרוך את מזונות הילדים, אלא שביהמ"ש העליון לאחרונה הבהיר מה כלול בכריכה זו. לפיכך אין מקום כלל להיעתר לבקשת האישה, אין ספק שהתיק נפתח ונכרך כדין, ואין מקום לטעון לחוסר סמכות של ביה"ד, דבר שאינו נכון בעליל.**
- מלבד זאת, הכריכה נעשתה מתן פסה"ד של ביהמ"ש העליון (כך במקור – א.ב.ד.), ותוקפו של פסה"ד הזה הוא ממועד נתינתו ואילך ולא למפרע. ומכיוון שהאיש כרך את תביעת המזונות קודם למתן פסה"ד כדין, הסמכות נקנתה לביה"ד".**
3. התובעת עומדת על טענתה שהסמכות העניינית לדון בתביעה למזונות הקטין קנויה לבית משפט זה, כפי שטענה בפני בית הדין בדיון שהתקיים ביום 30.10.19 עובר למתן ההחלטה, ואילו הנתבע (שלא התגונן מפני התביעה) טוען לסמכות בית הדין הרבני לדון בתביעה.
4. בהתאם להלכת שרגאי [בר"ע 120/69 שרגאי נ' שרגאי, פ"ד כג(2) 171], שנקבעה על ידי בית המשפט העליון כבר לפני חמישה עשורים (בשנת 1969), לא ניתן לכרוך תביעת מזונות לתביעת גירושין בהתאם להוראת סעיף 3 לחוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין), התשי"ג-1953.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2019

תלה"מ 19-08-22314 פלונית נ' פלוני

5. בפסק דין שיצא מלפני בית המשפט העליון ביום 22.9.19 נקבע בדעת רוב שהלכת שרגאי שרירה וקיימת ולפיה בתי הדין הרבניים נעדרים סמכות לדון במזונות קטינים שנכרכו לתביעת גירושין לפי סעיף 3 לחוק שיפוט בתי דין רבניים (למעט תביעה ל"השבת יציאות"), וכי הסמכות לדון בתביעות אלה נתונה לבתי המשפט למשפחה [בע"מ 7628/17 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 22.9.19) (ולהלן: "הלכת פלונית")].
6. הנה כי כן, בהתאם להלכה המחייבת נעדר בית הדין סמכות עניינית לדון בתביעת מזונות שנכרכה לתביעת גירושין בהתאם להוראת סעיף 3 לחוק שיפוט בתי דין רבניים.
7. דומני שהעובדה שכתב התביעה לגירושין הוגש על ידי הנתבע עוד קודם לקביעת הלכת פלונית (22.9.19) אינה מעלה ואינה מורידה. בהלכת פלונית נקבע במפורש שהלכת שרגאי למעשה לא שונתה מאז שניתנה [בפסיקתו של בית משפט זה בשנים האחרונות אין שינוי או סטייה מהלכה זו], סעיף 1 לחוות הדעת של כבוד השופט מזוז]. קרי, מאז קביעת הלכת שרגאי בשנת 1969 לא ניתן לכרוך תביעת מזונות לתביעת גירושין. משכך, אין בסיס לקביעת בית הדין שסמכותו צומחת מהעובדה שתביעת הגירושין הכרוכה הוגשה על ידי הנתבע קודם למועד פסק הדין שניתן בהלכת פלונית. יוער בהקשר זה שעוד בטרם מתן פסק הדין בעניין פלונית קבעו בתי המשפט המחוזיים הלכות מנחות לפיהן הלכת שרגאי נותרה עומדת על כנה ולפיה לא ניתן לכרוך תביעת מזונות לתביעת גירושין [ראו למשל פסק דינו של כבוד השופט שוחט ברמ"ש (ת"א) 32498-06-17 ע.מ. נ' נ.מ. (פורסם בנבו, 19.7.17); ופסק דינו של כבוד השופט שרעבי ברמ"ש (חי) 57412-09-17 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 20.12.17)].
8. כעולה מפרוטוקול הדיון שהתקיים בבית הדין הרבני ביום 30.10.19 התנגדה התובעת לסמכות בית הדין ועל אף התנגדותה ניתנה ההחלטה האמורה בה נקבע שבית הדין מוסמך לדון בתביעה. בהלכת פלמן קבע בית המשפט העליון ש"רק במקרים חריגים, ובהתקיים 'טעם מיוחד' שיצדיק זאת, תחליט הערכאה השנייה בשאלת סמכותה לדון בסוגיה שנתבעה בפניה, אף שהערכאה האחרת כבר החליטה כי בסמכותה לדון באותה הסוגיה ממש" [בג"צ 8497/00 פלמן נ' פלמן, פ"ד נז(2) 118, 138 (2003)]. בעניינינו סבורתני שקיים "טעם מיוחד" המצדיק קביעה שהסמכות לדון בתביעה קנויה לבית המשפט אף שבית הדין כבר החליט שבסמכותו לדון באותה התביעה. כדוגמא ל"טעם מיוחד" שבו יתערב בית המשפט הגם שכבר קבע בית הדין שהסמכות קנויה לו פורט במפורש בהלכת פלמן מקרה שבו נכרכה סוגיית מזונות קטין לתביעת גירושין, כדלקמן: "כך למשל כאשר ההכרעה לעניין הסמכות ניתנה תוך חריגה ברורה מכללי הצדק הטבעי, מן הסוג המביא לבטלותה של ההכרעה. או למשל כאשר נכרכה בתביעת גירושין סוגיה שאינה ניתנת לכריכה (כגון

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 נובמבר 2019

תלה"מ 19-08-22314 פלונית נ' פלוני

1 תביעת ילד למזונותיו), ואף-על-פי-כן קבע בית-הדין הרבני כי בסמכותו לדון בסוגיה זו
2 מכוח כריכתה בתביעת הגירושין" (עמוד 139, ההדגשות אינן במקור – א.ב.ד).

3
4 9. לאמור יש להוסיף את חוסר תום הלב בהתנהלות הנתבע אשר חדל בכך שנמנע במכוון ולא
5 התגונן מפני התביעה (חרף חלוף המועד הקבוע בדין ושנקצב בהחלטות בית המשפט) בניסיון
6 למנוע התקדמות ניהול ההליך בפני בית משפט זה. בהתנהלותו זו תרם הנתבע בחוסר תום
7 לב לתוצאה של מרוץ הסמכויות ומרוץ ההחלטות.

8
9 10. אשר על כן, אני קובעת שהסמכות לדון בתביעת מזונות הקטין קנויה לבית משפט זה.

10
11 11. לפנים משורת הדין ניתנת בזאת ארכה נוספת לנתבע להתגונן מפני התביעה בתוך 10 ימים
12 מהיום. תשומת לבו כי אם לא יגיש כתב הגנה בחלוף המועד עלול להינתן כנגדו פסק דין
13 בהעדר הגנה.

14
15 12. הוצאות ידונו במסגרת פסק הדין.

16
17 ההחלטה מותרת לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

18
19
20 ניתנה היום, כ"ח חשוון תש"פ, 26 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.

21
22
23 אורית בן דור ליבל, שופטת